

« نامه ماهانه ادبی ، علمی ، تاریخی ، اجتماعی »

دوره - بیست و هشتم
شماره - ۶

شماره - ششم
شهریور ماه ۱۳۳۸

اکمل مرحوم

تأسیس بهمن ماه - ۱۳۹۸ شمسی

(مؤسس : مرحوم وحید دستگردی)

(صاحب امتیاز و نگارنده : وحیدزاده - نسیم دستگردی)

باقلم : استاد سعید تقی‌سی

باقیه از شماره قبل

سخن ربانی

صائب تبریزی سروده است :

همیشه صاحب طول امل غمین باشد

که چین بقدر بلندی در آستین باشد

بیدل دهلوی ازو برد است : *دانشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی*

دستگاهت هر قدر بیشست کلقت / بیشتر *دانشگاه علوم انسانی*

در خورطول است چین‌هایی که دارد آستین

وحید قزوینی گفته است :

بال‌مرا شکستگی پر نبسته است

پرواز ما چورنگ بیال شکسته است

نیز بیدل دهلوی این مضمون را ازو گرفته است :

ما لاف همت از مدد عجز می زنیم

پرواز ما چو رزگ بیال شکسته است

شفایی اصفهانی سروده است .

از تو می خواهد بگیرد پر فریب دیگرم

رنگ معشوقی چمشد مگذار تسخیرم کند

نورالعين واقف این مضمون را چنین گفته است :

غیرت معشوقیت ای شوخ عاشق کش چه شد ؟

بی حمیت ، تیغ بر کش روز گارم می کشد

شیخ علینقی کمرهای :

از سر کویش بآسانی گذشتن مشکلست

ای رفیق آهسته‌تر ، اینجا مرا پادر گلست

رفیق اصفهانی مصروع دوم را چنین ازو گرفته است :

می روم زآن کو زرشک غیرو می گوید دلم

ای رفیق آهسته‌تر ، اینجا مرا پادر گلست

حافظ فرموده است :

مرید پیر مغانم زمن هر نج ای شیخ

چرا که وعده تو کردی و او بجا آورد

احسانی مصروع دوم را چنین ازو برده است :

شب از خیال توممنون شدیم از حد بیش

چرا که وعده تو کردی و او بجا آورد

صائب تبریزی سروده است :

که ازلعلش باآن رنگی که باید کام می خواهم ؟

نگین واری ازین یاقوت بهر کام می خواهم

شهرت مصروع دوم را چنین آورده است :

نه من از آسمان قصر زمرد فام می خواهم

نگین واری ازین فیروزه بهر نام می خواهم

میرزا سعدالدین را قم که بهردو بیت نظر داشته چنین گفته است :

نگویم از فلک قصر زمرد فام می خواهم

نگین واری ازین فیروزه بهر نام می خواهم

بدر الدین جاجر می سروده است :

بدر، این منزل ویران نه بدلخواه ترا است

از اقالیم جهان شهر صفاها ن کم گیر

خواجو کرمانی مصرع دوم را درباره شهر کرمان گرفته و همین مضمون را چنین گفته است :

خواجو، این منزل ویران نه باندازه تست

از اقالیم جهان خطه کرمان کم گیر

خواجو کرمانی گفته است :

کی بر کنم دل از رخ جانان؟ که مهر او

با شیر اندر و شد و با جان بدر شود

خواجہ حافظ شیرازی مصرع دوم را نگاه داشته و همین مضمون را چنین

فرموده است :

عشق تو در ضمیرم و مهر تو در دلم

با شیر اندر و شد و با جان بدر شود

سلمان ساووجی گفته است :

چون شوم خاک بخا کم گذری کن چو صبا

تا بیویت ز لحد رقص کنان بر خیزم

حافظ همین مضمون را با گرفتن مصرع دوم چنین گفته است :

بر سر تربت من با می و مطرب بنشین تا بیویت ز لحد رقص کنان بر خیزم

سلمان ساووجی گفته است :

مبارک منزلی کان جا فرود آید چنین ماهی

همایون عرصه‌ای کارد بسویش رخ چنین شاهی

شاهی سبز واری این مضمون را بدین گونه آورده است :
مبارک منزلی کان خانه را ماهی چنین باشد

همایون کشوری کان عرصه را شاهی چنین باشد

میر عبدالجلیل بلگرامی هندی سروده است :
اولاد علی خلاصه اسرارند

چون والد خویش محرم اسرارند

تحلیل مواد فاسد کفر کنند

در منفعت مزاج دین جد وارند

میر عسگری قمی درین رباعی خود کاملاً بآن نظرداشته و مصرع دوم و چهارم را
گرفته است :

سبطین کز اولیا فزون مقدارند

چون والد خویش محرم اسرارند

باشد ز ایشان مزاج اسلام قوی

در تقویت دین نبی جد وارند

فغانی شیرازی :

بروز حشر فغانی ز باز پرس مترس

تو نبی کسی و غریبی ، ترا که می پرسد ؟

آذرب طوسی همین مضمون را چنین سروده است :

ز خوف روز حساب آذرب چه می ترسی

تو کیستی که در آن روز در شمار آیی

رود کی گفته است :

چرا عمر کر کس دو صد سال ویحک نماند فزون تر ز سالی پرستو ؟

ابوطیب مصعبی که معاصر او بوده است چنین گفته :

چرا عمر طاوس و دواج کوتنه

چرا مار و کر کس زید در درازی ؟

عنصری گفته است :

چنان برآند تدبیرها که پنداری

همی برابر تدبیر آورد تقدیر

انوری همین مضمون را چتین سروده است :

مدبیریست بملک اندرون چنان صائب

که در جنبت تدبیر آورد تقدیر

صائب تبریزی خطاب بخانه کعبه می گوید :

هیچ تعریفی ترازین به نمی دانم که شد

در تو پیدا گوهر پاک امیر المؤمنین

نیز غلامعلی آزاد بلگرامی در همین زمینه می گوید :

مطلع خورشید اگر خوانم ترا الحق بجاست

از تو سر زد آفتاب آسمان سروری

هلالی جفتایی سروده است :

هر تیر جفایی که دو ابروی تو افکند

بس کارگر آمد که بزور دو کمان بود

کلیم کاشانی این مضمون را چنین ادا کرده است :

می جهد تیر بزور دو کمان زابری او

هدف ناونک او هیچ مسلمان نشود

کلیم کاشانی سروده است :

عیش هم گردد دهد بی تلحی اندوه نیست

همچو نوروزی که واقع در محرم می شود

میر غلامعلی آزاد بلگرامی این مضمون را ازو چنین گرفته است :

نظر کن صبح نوروزی که افتاد روز عاشورا

نشاط و غم بهم دست و گربیانست در واقع